

PRAKTYCZNA NAUKA JĘZYKA SPECJALIZACJI (PRAKTYCZNA NAUKA JĘZYKA CZESKIEGO) – ASPEKTY TRANSLATOLOGICZNE

Lp.	Elementy składowe sylabusu	Opis
1	Nazwa przedmiotu	Praktyczna nauka języka specjalizacji (praktyczna nauka języka czeskiego) – aspekty translatologiczne
2	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Filologii Słowiańskiej
3	Kod przedmiotu	3.3.3.
4	Język przedmiotu	Polski i czeski
5	Grupa treści kształcenia, w ramach której przedmiot jest realizowany	Treści kształcenia podstawowego
6	Typ przedmiotu	Obowiązkowy do zaliczenia roku studiów
7	Rok studiów, semestr	Rok III, stopień I, semestr V, VI
8	Imię i nazwisko osoby (osób) prowadzącej przedmiot	dr Joanna Korbut, dr Renata Bura
9	Imię i nazwisko osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dany przedmiot	-----
10	Formuła przedmiotu	Ćwiczenia
11	Wymagania wstępne	Brak
12	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30/30

13	Liczba punktów ECTS przypisana przedmiotowi	2+2 ECTS
14	Czy podstawa obliczenia średniej ważonej?	Nie
15	Założenia i cele przedmiotu	Wyrobienie praktycznych umiejętności tłumaczenia tekstów z języka czeskiego na polski oraz zdobycie wiedzy teoretycznej stanowiącej podbudowę tych umiejętności
16	Metody dydaktyczne	Ćwiczenia (2 semestry, 2 godziny tygodniowo) Zajęcia mają charakter praktyczny
17	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia z przedmiotu, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć wchodzących w zakres danego przedmiotu	Zaliczenie na podstawie aktywności na zajęciach oraz pisemnego przekładu (3-5 stron)
18	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	<u>Semestr V</u> – wprowadzenie i teoria przekładu; zapoznanie się z wszelkiego rodzaju słownikami (m.in. słowniki przekładowe czesko-polskie i polsko-czeskie, słowniki wykładowe języka polskiego i czeskiego, słowniki specjalistyczne, encyklopedie) tłumaczenie pisemne z języka czeskiego na język polski; kształtowanie praktycznych umiejętności tłumaczenia na tekstach ogólnych i stylistycznie nie nacechowanych dobranych przez prowadzącego; uświadomienie specyfiki języka czeskiego i polskiego w praktyce przekładowej; <u>Semestr VI</u> – praktyczne zastosowanie zdobytej wcześniej wiedzy teoretycznej i doskonalenie dotychczasowych umiejętności na trudniejszych tekstach publicystycznych i popularnonaukowych (przekład pisemny); elementy przekładu ustnego konsekwentnego i symultanicznego; ćwiczenie umiejętności wystąpień publicznych (np. just a minute, autoprezentacja itp.) Zakres dziedzinowy: język czeski, translatoryka
19	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	<u>Literatura podstawowa:</u> Gillies A, <i>Tłumaczenie ustne</i> , „Język a komunikacja 7“, Kraków 2004. Rozan J-F, <i>Notatki w tłumaczeniu konsekwentnym</i> , „Język a komunikacja 3“, Kraków 2004. Lotko E., <i>Polština a čeština v tlumočnické a překladačské praxi</i> , Ostrava 1986. <u>Literatura uzupełniająca:</u> <i>Malá encyklopedia překladoznawstwa</i> , red. U. Dąbska-

Prokop, Częstochowa 2000.

Lotko E., *Synchronní konfrontace češtiny a polštiny*, Olomouc 2000.